

Az első utunk Lettországba

Az EAPN European Anti Poverty Network meghívására 2026. április 26-29. között Lettországba tett látogatást a KIKE 4 tagú delegációja az Erasmus+ akkreditált felnőttképzési mobilitási program 3 projektjének keretében.

(folytatás a 2. oldalon)

Kézművesek kiállítása

Idén júniusban rendeztük meg a kistarcsai kézművesek kiállítását. Eredendően azt kértük, hogy a tavalyi bemutatójukhoz viszonyítva hozzanak újabb alkotásokat is. Mivel közülük többeknek nem voltak újabb tárgyai, így ők nem is vettek részt. De voltak, akik más okból nem jöttek el, néhányuknak már más programra kellett menni, de elmaradtak azok is, akik a közelmúltban műtéten estek át.

(folytatás a 7. oldalon)

Bográcsozás

Egy kicsit körülményes volt megszervezni az idei bográcsozásunkat. Az egyik ételkészítőt már egy hónappal korábban kértem a főzésre, és ő jelentkezett is. Igen ám, de egy hét múlva lemondta, mert kiderült, hogy más programja lesz. Ezek után megkértem egy másik főzőt, aki szintén elvállalta. Meg is tudtuk, mit szándékozik főzni. Azt mondta, marhalábszárból lesz pörkölt.

(folytatás a 10. oldalon)

Az első utunk Lettországba

(folytatás az 1. oldalról)

Mi is az az EAPN?

Az EAPN az Európai Szegénységellenes Hálózat, mely a szegénység és a társadalmi kirekesztés ellen küzd. 1990-ben alakult, hogy valódi lépéseket követeljen a társadalmi igazságosság érdekében. 31 országban működnek helyi ernyőszervezetek, köztük Magyarországon is (az interneten nem látuk nyomát, hogy működő szervezet lenne itthon, bár megalakult). A szervezet bevonja a szegénységet megtapasztaló embereket közvetlenül a döntéshozó fórumokba, kampányokba.

A lettországi szervezet számos taggal rendelkezik, köztük nőszervezetek, ifjúsági szervezetek, csökkent munkaképességű embereket tömörítő szervezetek, nagycsaládosok szervezete.

A szállásunk Rigában volt. Első napunk szabad volt, így volt időnk megismerkedni az óvárossal. Az óváros Riga középkori épületeit foglalja magában. Macskaköves utcáival, szép parkjaival kellemes látnivaló volt. A városnak több szép temploma van, leghíresebb köztük a rigai dóm, az ország és a balti országok legnagyobb temploma. Orgonája a világ egyik legértékesebb és legnagyobb történelmi hangszere. Sípjainak száma 6718 darab, a leghosszabb majdnem 10 méteres, a legrövidebb csupán 13 milli-

méter. A szovjet időkben koncertteremként működött. Jelenlegi tornya 90 méter magas.

A szállodánk a város magjában volt, de már a szecessziós épületekkel teli részen, 19-20. századi épületek között, közelünkben nagyon sok követségi épület állt. Az ukrán nagykövetség kerítésén a háború képei voltak kiállítva. Így felnagyítva még elborzasztóbb volt látni a pusztítást. Úgy láttuk, mindenhol nagyon szolidárisak az ukrán néppel.

Az utcák tiszták voltak, már akkor sok volt a turista, bár hatalmas szél volt és mindössze 6 fok, mikor nálunk már 20 fokot mértek, mikor eljöttünk. Kellemes, élhető képet mutatott a város, persze negyedannyi lakossal, mint a mi fővárosunk. Mindnyájunknak nagyon tetszett a város sok parkkal, zölddel, csatornákkal. Amikor vidékre mentünk, akkor láttunk csak a külsőbb részekben modernebb lakótelepes negyedet, ipari részeket, bár a folyónak csak az egyik oldalán jártunk.

27-én látogatást tettünk a Rigától 100 km-re fekvő 1000 fős településen, Erbergében, ahol megismerkedhettünk a helyi Erbergi-etes nőszervezet munkájával. Beszámoltak arról, mivel tudják támogatni a helyi nőket. Bekapcsolódtak a nemzetközi nőszervezet munkájába is. Elmondták, céljuk, hogy átadják tapasztalataikat a fiatalabb generációnak, összefogják a helyi embereket, közös-

ségi programokat szervezzenek. A támogatás helye a könyvtár, az iskola és az óvoda voltak, és az ott dolgozók képezték a tagság magját. Szobbnél szebb kézmunkájukat egy teremben kiállították, ahol vásárolni is lehetett a kézműves termékekből. Az iskola egy régi kastélyépületben volt, melyhez egy nagyobb birtok is tartozott, most jó játszóhelye lett a gyermekeknek, még egy szabadtéri színpad is helyet kapott a sportpálya mellett. Benézhattunk néhány tanórásra is, az iskolában zeneoktatás is folyik. Bemutatták a könyvtárukat is, ahol még Krasznahorkai Lászlótól is találtunk könyvet. Érdekes volt hallani, hogy az ukrán háború támogatására szögesdrótokat készítenek a helyiek.

28-án délelőtt Rigában egy kreatív ifjúsági szervezet (STAIRS, Lépcsőfokok) látogatunk meg, akik beszámoltak nekünk tevékenységük főbb területeiről. Együttműködnek a helyi iskolákkal, a 14-18 éves korosztálynak próbálnak segíteni drogproblémák elkerülésében, bevonják őket az idősekkel kapcsolatos segítségnyújtásba is. Foglalkoznak a hajléktalanokkal is, igyekeznek nekik is segíteni, amiben tudnak.

Az épületben helyet kapott egy idősek napközije is. Épp kézműves foglalkozás volt a demens időseknek. Megkértek minket, hogy játsszunk velük együtt, ami feldobja majd a napjukat, mert nagyon várták a látogatókat.

28-án délután a Lett Nemzeti Könyvtárba látogattunk el, ahol a könyvtár munkatársai bemutatták nekünk az épületet, a könyvtár tevékenységét, gyűjteményeit. Megnéztük a könyvnyomtatás 500 éves évfordulója alkalmából összeállított kiállításukat is.

A Daugava folyó partján álló, monumentális üvegépületet 2014-ben adták át. A könyveket több régi épületből az új könyvtárépületbe óriási élőláncsal költöztették át Riga 2014-es Európa Kulturális Fővárosa programsorozata hétvégéjén. Az eseményen körülbelül 700 ezer rigai vett részt.

Az épület 68 méter magas, 13 szintes. Egy-egy szálra 1000 látogatót képes fogadni. Az épületben kapott helyet a nemzeti értéknek számító Dainu Skapis (a lett népdalok archívuma), amely az UNESCO "A világ emlékezete" programjának része.

Mivel a könyvtárlátogatás után volt még időnk, és a Központi Piac amúgy is közel esett a könyvtárhoz, megnéztük a 4 egymással összekötött hangárépületből álló hatalmas piacot, mely tele volt mindenféle áruval. Ekkorra már egész jól kiismertük magunkat a városban, és remekül tudtunk közlekedni a helyi villamosokkal is.

29-én Siguldába kalauzoltak el bennünket, ahol a helyi időseket támogató szervezet (Call to You, Hívunk Téged) munkáját ismerhettük meg. Ez a város kb. Kistarcsával azonos lakosságszámmal bír. Előnyük, hogy nekik van egy saját tulajdonukba kapott házuk, kerttel, ahol az összejöveteleiket tartják. Havonta egyszer megemlékeznek az idős tagok születésnapjáról. Mi is éppen egy ilyen eseményre érkeztünk meg. A kertben kertészkednek, palántákat nevelnek, Kneipp-ösvényt alakítottak ki. Megcsodálhattuk kézműves tevékenységük termékeit is. Itt volt alkalmunk bemutatni a mi tevékenységünket is, mert volt projektoruk, ők is ezen keresztül mutatták be magukat. Majd az önkormányzat vezetői tartottak beszámolót a városházán arról, hogy ők milyen módon támogatják a helyi időseket és ezt a szervezetet. Szociális segítségnyújtásról, informatikai támogatásról számoltak be a helyi önkormányzat vezetői.

Ezután a város nevezetesebb helyei közül meglátogattuk a livóniai lovagrend középkori várának romjait és az új kastélyt, melyet a Kropotkin család építtetett magának, később a helyi önkormányzat székhelye lett, ma múzeum. Épp egy szövésekből összeállított kiállítás volt látható a jellegzetes geometriai mintás övekkel, szoknyákkal, vállkendőkkel. Egy csomó műhely is volt a múzeum mellett, ahol helyi kézműves holmikak lehetett kapni. Fafaragásokat, bőrárukat, kerámiákat, szövött dolgokat, szőrméket. Azután megnéztük a bob-, szánkó- és skeletonpályájukat is.

A Sigulda Bob- és Szánkópálya egy egyedülálló létesítmény Kelet-Európában, és csak néhány alternatívával rendelkezik, míg glo-

bális szinten a pálya a 18 ilyen építmény egyike. 1986-ban nyitották meg, és egy 1200 m + 220 m hosszú, 16 kanyarral rendelkező műjégpályát foglal magában. A pálya a bob, szánkó és skeleton edzésfolyamatok és nemzetközi versenyek fő helyszíne.

Mindenhol megjegyezték, hogy kevés pénzbeli támogatást kapnak az ilyen és hasonló civil szervezetek, és mindenki önkéntesen végzi a munkáját, ahogy nálunk is. Minden helyszínen szívélyes fogadtatásban volt részünk, mindenhol finom ételekkel vártak minket.

Összességében véve az időjárásen kívül másra nem lehetett panaszunk az út során.

Császár Ildikó

FELHÍVÁS

Az **1956-os forradalom és szabadságharc 70. évfordulója** alkalmából 2026. október 24-25. között a Kistarcsai Kulturális Egyesület kiállítást tervez, amelyben a helyi és regionális forradalmi események, illetve kiemelten az egykori Kistarcsai Központi Internálótábor történetét szeretnénk bemutatni.

Mindazok jelentkezésére számítunk, akik őriznek a forradalomhoz és utóeseményeihez kapcsolódó családi ereklyéket, amelyeket kölcsönadnának és bemutatnának a kiállítás keretében.

A jelentkezéseket az alábbi elérhetőségek valamelyikére kérjük eljuttatni:

e-mail: kike@kike.hu (tárgy mezőbe kérjük megadni: „1956-os kiállítás”)

telefon: +36 30 349 0300 (Kereszti Ferenc)

Köszönjük előre is!

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Adományozás a kórháznak

Végh Árpád, aki művészeti festő és tagja az egyesületünknek, jelezte, hogy be kell feküdnie a kórházba, mert nem érzi magát igazán jól, aminek oka a magas cukorszint. Hamarosan sikerült is bekerülnie, mégpedig a diabétesz osztály egyik kórtermébe.

Amikor ötnapi benntartózkodás után hazamehetett, felhívtott engem és elmondta, hogy érdemes volt bent tartózkodnia, mert kellemesek voltak az ottani napok és most már jobban is érzi magát, mivel a cukorszintje lejjebb jutott. Azt is elmondta, hogy ez az osztály jól néz ki, mert a közelmúltban felújították. A hatágyas szobákból négyágyast alakítottak ki, és ezekben a helyiségekben most már vécével ellátott fürdőszoba is van. A falak is szépen ki vannak festve. A felújított terület az ottani dolgozóknak is tetszik, de Árpádnak a kezelő doktornője elmondta, hogy jó lenne festményekkel díszíteni ezt a területet. Az igények szerint 18 képre lenne szükség, amiből Árpád tízet tervezett elkészíteni. Ez persze elég sokáig tartana, mivel 76 éves korában már jóval lassabban fest, mint a korábbi időszakokban. A beszélgetés során végül abban maradtunk, hogy érdemes megkérdezni a kistarcsai festőket, hogy tudnak-e adni képeket erre a célra.

Egy köremail kérdésre hamarosan jöttek a válaszok. Volt, aki egy képet ajánlott, de a többség kettőt-hármat. Az ajánlók létszáma 11 volt Árpáddal együtt, akinél hamarosan elkészült két kép. Másoknak is kellett még dolgozni, de egy hónap elteltével hozzákezdtem a képek begyűjtéséhez. Volt, amiért el kellett mennem, de a többség elhozta a saját alkotásait. Ebben az időszakban végül 21 képet sikerült begyűjteni.

Végh Árpáddal megegyeztünk, hogy együtt visszük el a képeket. Eljött értem és a képekért autóval, és elhozta a mostanában készített két festményét is. Így összesen 23 képet vittünk a kórházba. Szerencsére a diabéteszosztály szolt az autós bejáratra, hogy engedjenek be minket.

Sikerült parkolnunk a főépület hátsó bejárata közelében. Telefonon jeleztük, hogy szükségünk van segítségre a képek felviteléhez. Betegszállítókra számítottunk, de két hölgy jött le. Sikerült megosztoznunk, és így négyen felvittük az összes képet. Az osztály betegeinek étkezési helyén lévő asztalokra és székekre lettek kitéve, mindenki számára láthatóan. Az itt dolgozó emberek többsége hamarosan megjelent, és örömmel nézegették a festményeket. El is mondták nekünk, hogy igyekeznek hamar elhelyezni a falakra a képeket.

A következő héten gyógytornára kellett mennem, minek befejezése után elmentem erre az osztályra. A képek ki voltak téve a folyosók falaira, és nagyon kellemes látványt biztosítottak. De némi hiányt fedeztem fel, mert nem láttam mind a 23-at. Az ott dolgozók közül találkoztam az egyik hölgygel, akinek jeleztem a hiányokat, de ő tudta hol vannak, így meg is mutatta néhány szobában. Közben elmondta, hogy jó lenne felírni a képek alkotóinak nevét és a képek címét, amit majd a képek alá lehetne tenni.

Azt tudtam, hogy melyik képet ki festette, de egy részének a címe ismeretlen volt számomra. Voltak olyanok, melyeket fényképeztem és elküldtem a festőnek, hogy adja meg a címet. Volt, aki azt mondta, nézzük meg a képeit, és adjunk nekik címet mi.

Ezeket a képek alá helyezendő cédulákat egyformára akartam csinálni, de volt, ahol a festő neve jóval hosszabb volt, mint a korábban megírtaké. Aztán az is gondot okozott, hogy néhány kép címe is hosszú volt. Végül azonban sikerült megoldani, és elkezdtem kívágni a képek alá való cédulákat. Az ottani legaktívabb hölgynek tetszetek is ezek, de mondta, hogy be kell vonni átlátszó védőanyaggal, amire van lehetőség itt a kórházban. Úgy volt, hogy ő elviszi, és majd vissza is hozza, tehát várjam meg, mire elkészülnek. Nem vártam, mert volt otthon dolgom, de másnap a szokásos gyógytorna befejezése után megint odamentem.

A hölgy hozott kétoldalú ragasztószalagot, amiből kis négyzeteket vágott és rátette a bevont cédulák 4 sarkára. Én meg – mivel tudtam, melyik festményt ki készítette és mi a címe – ragasztgattam a képek alá. Sikerült is mindet ellátni.

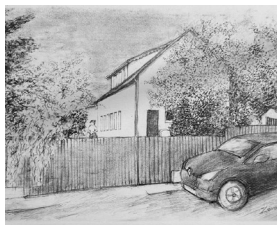
Néhány nap múlva Árpádot felhívták, és mondták, hogy a következő hét egyik napjának délutánján menjünk majd be, mert a kórház igazgatója is jön megnézni a festményeket, és találkozni is akar velünk.

Bementünk erre az említett időpontra, de az igazgató elfoglaltsága miatt nem tudott jönni, így elküldte az egyik helyettes hölgyet. Végignéztük a festményeket. Miközben ő fényképezte a képeket, beszélgettünk neki az alkotókról. A végén minket is lefényképezett az Árpádot kezelő főorvos hölgygel és az osztály vezető főorvosával. Tájékoztattak minket, hogy a kórház honlapján is meg fognak jelenni a fotók. Néhány nap múlva láttuk is. A kórház nagy örömmel köszöni az adományozást, és mi is hálaság vagyunk a kistarcsai festőknek képeik átadásáért.

Kereszti Ferenc

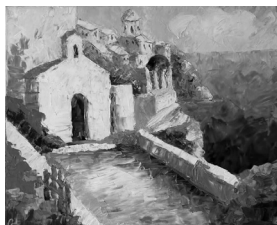
Herbely Istvánné:
Martonvásár kastélypark

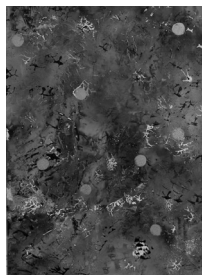
Závodszy Ferenc:
Ilka háza

Ajtony Odília:
Páncs

Csomor Anikó:
Görög templom

Majka László-Sándor:
Szórák Általános Iskolájáról

Végh Árpád:
Tavaszi

Dóra Istvánné:
Napraforgó

Kissné Utasi Irén:
Kékség

Sándorné Peterdi Zsófia:
Piros ernyő

Pecsenyiczki Mihályné:
Tavaszi virág

Lahancz Zsuzsanna:
Sebzett macska

Kézművesek kiállítása

(folytatás az 1. oldalról)

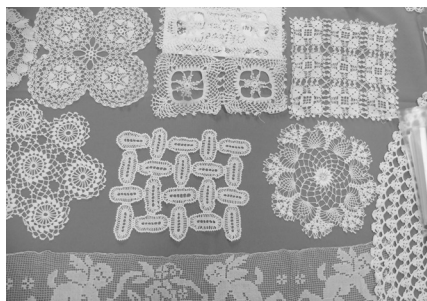
Tehát a tavalyi tizenhárom kiállítóhoz képest idén csak nyolcan jelentkeztek, de közülük is az egyiknek közbejött valamilyen program, egy másik pedig elfelejtett jönni. Így hatan voltak, de a bőséges anyagukkal megtelt a Csigaház terme. Ebben az is közrejátszott, hogy ketten a festők kiállításán is részt szoktak venni, így most is hoztak néhány képet.

Reggel néhányan berendezték a termet. Minden kiállítónak elhelyeztük a kért asztalokat és fémparavánokat. Ezt követően jöttek a kiállítók és elhelyezték a hozott tárgyaikat. Mivel ez nem tartott sokáig, az elrendezést követően hazamehettek pihenni,

ebédelni és átöltözni, hogy a délután két órakor kezdődő megnyitóünnepségre visszajöhessenek.

A megnyitón volt zene, vers, ének és megnyitóbeszéd, valamint emléklaposztás a kiállítóknak. Itt még szép számmal voltunk, de később – és másnap, vasárnap is – kevés látogató érkezett. Próbáltuk kitalálni, miért nem jöttek többen. Kiderült, hogy ezen a hétvégén tartották a nyolcadikosok ballagási ünnepségét, és emiatt sok család tart étkezéssel egybekötött összejövetelt. Emellett volt még másik érv is, miszerint a nagy melegben sokan nem mernek kimenni a napsütötte utcákra. Ez tényleg lehetett ok, mert a kiállítás lezárását követő napon kellett mennem a kórházba gyógytornára, ahol a terem tele szokott lenni a tornázókkal, most viszont csak ketten voltunk. Így már érthető, hogy miért volt csekély létszámú látogató, mivel a nagy hőség miatt kevesen mertek kimenni az utcára.

Volt lehetőség gyakorlati részvétellel is, melynek során kontúrozással előkészített – üvegre emlékeztető – műanyaglapokon lehetett a képeket kifesteni. A kisszámú látogató miatt többnyire a résztvevők foglalkoztak ezzel. Emellett a tombola is elsősorban rájuk hatott. Előzetesen elég sok tárgyat adtak be, de a tombolajegyből kevés fogyott. Ennek többségét a kiállítók és az intézéssel foglalkozó jelenlévők vették meg. Ez a tombolasorsolás kezdetén mindjárt kiderült, mivel csak ismerősök ültek le a nyertest remélő közönség csoportjába. Ez a tény nem zavarta őket, mert így nagyobb eséllyel nyerhettek

a tombolához felajánlott alkotásokból. Volt köztük olyan szerencsés, aki vett tíz tombolajegyet és nyert belőle hat – többnyire neki tetsző – alkotást.

Július vége felé volt egy kiállítás Gödöllőn a Művészetek Házában, mely A Magyar Kézművességért Alapítvány által hirdetett pályázat nyerteseinek alkotásait mutatta be. Két kistarcsai festő képe is bekerült. Arra gondoltunk, hogy ennek a szervezetnek a jövő évi pályázatát elküldjük a kistarcsai kézműveseknek, remélve, hogy lesz, aki bead pályázatot, és még arra is számítva, hogy nyerni fog vele.

Kistarcsai Kulturális Egyesület

Szakdolgozatírók figyelmébe

Ezzel a pályázati lehetőséggel szólítjuk meg azokat a diplomázókat, akik mostanában foglalkoznak a szakdolgozat elkészítésével, és dolgozatuknak van kistarcsai vonatkozása. Azokat pedig, akik még a témaválasztás előtt állnak, biztatjuk, hogy keressék a módját, hogyan járulhatnak hozzá a településünkkel kapcsolatos tények, események dokumentálásához.

A Kistarcsai Kulturális Egyesület kuratóriuma korábbi években elkészített szakdolgozatokat is szívesen fogad – amennyiben azt az adott felsőoktatási intézmény már értékelte. Az ott elért eredmény számunkra közömbös, mivel mi más szempontok alapján bíráljuk el.

A kuratóriumunk által eddig elbírált pályázatok mindegyike tartalmazott kistarcsai vonatkozású információt.

Tudjuk, hogy vannak mások is, akik Kistarcsával kapcsolatos diplomamunkát írtak, mert információval segítségére voltunk néhányuknak. Nem mindenki adja be szakdolgozatát erre a pályázatra, de azért reméljük, ezek a munkák is megmaradnak az utókornak. Mindenesetre – ha készítője rendelkezésünkre bocsátja – mi szívesen megőrizzük, bízva abban, hogy így nagyobb hasznára válik településünknek, mintha csak valamely oktatási intézmény irattárában heverne.

Ennél a pályázatnál nincs különösebb megkötés, mindössze egy űrlapot kell kitöltenie – letölthető a www.kike.hu honlap Dokumentumok részéből – a diplomázó diáknak, mielőtt beadja hozzánk dolgozatát. Beadási határidőt sem jelölünk ki, a beérkezést követően igyekszünk minél előbb elbírálni, és az arra érdemeseket – maximum 50 000 Ft összegű – pénzjutalomban részesíteni.

Tapasztalataink a strasbourgi projekten

Camping de Strasbourgban voltunk elszállásolva kilenc napig. A hely nagyon természetközeli, tiszta volt, és jó érzés volt ott eltölteni az időt. A világ nagyon sok részéről jöttek emberek, ez hozzáadott az interkulturális közegehez. Napi négy szemináriumon vettünk részt és a napközbeni programok közt volt olyan is, hogy a városba mentünk be, ahol meglátogattunk adott témával – migránsok és menekültek befogadása – kapcsolatos helyeket. Mindez a sok program segített abban, hogy elsajátítsunk sokféle készséget és módszereket, amiket az iskolapadban egyáltalán nem lehet elérni. Közösén dolgoztunk projekteken, amiket aztán előadtunk közönség előtt, így nemcsak mi, hanem mindenki más is tanulhatott belőle.

Mint mindnyájan tudjuk, a migránsok és menekültek ügyével való foglalkozás egy rendkívül érzékeny téma. Mi ketten innen Kistarcsáról azért mentünk el a strasbourgi projektre, hogy a lehető legtöbbet megtudjuk a helyzetről. Az előbb említett interkulturális közeg abban volt a legjelentősebb, hogy

bármivel tudtunk az ott lévő emberek közül beszélni, megismerni a helyzetüket és történetüket, így tájékozódni tudtunk a témáról, a lehető leghatékonyabb módon. A napköz-

beni üléseken minden nap más-más vendégelőadó és -hallgató volt, akik megosztották tapasztalataikat és elmondták, hogy mivel foglalkoznak ők. Mindannyiuknak a témához kötődő foglalkozási tere volt.

Nekünk volt lehetőségünk bemutatni Strasbourgban Magyarország helyzetét a témával kapcsolatban. Hallhattunk más országok helyzeteiről is, ami a nézőpontunkat átalakította és ismereteinket tágította.

Mindemellett a sok kemény munka mellett volt időnk arra is, hogy élvezzük és felfedezzük a környéket. Volt lehetőségünk szomszédos városokba elmenni, mint például Colmar és Bazel. Mindössze néhány villamosmegállónyira volt Kehl német város is. Meglátogattuk közösen az európai parlamentet és Photo Safariztunk Strasbourgban, vlogot készítettünk. Mindemellett nagyon gyakran volt lehetőségünk a nevetésre.

Olyan kapcsolatokat sikerült kialakítanunk, melyek barátságot eredményeztek számunkra. Mindezek lehetővé teszik nekünk azt, hogy más országokban vendégként fogadjanak minket újonnan szerzett barátaink.

Napi háromszori étkezés volt. Reggelire bagettet ettünk, a helyi kultúrának megfe-

lelő lekvárral, vajjal és tojással. Az ebéd és a vacsora szinte minden nap más volt. Különböző kultúrákból származó ételekkel fogadtak minket.

A szervező csapat nagyon kitett magáért, így biztosította nekünk a lehető legjobb élményt.

Igaz Gábor

Bográcsozás

(folytatás az 1. oldalról)

Ezt próbáltuk terjeszteni, de többen elégedetlenséggel beszéltek róla. Voltak, akik nagyon drágának tartották a marhalábszárát, másoknak pedig olyan tapasztalatuk volt, hogy ezt nagyon sokáig, körülbelül öt óra hosszat kell főzni. A főzésre jelentkezőt férfi azt állította, hogy ezek nem problémák. A köret olcsón elérhető lesz, és neki elég, ha három órányit főzi. Tehát szívesen főzött volna, de mivel már idős, és sztrókja is volt, a gyerekei felszólították, hogy ne csináljon ilyesmit, mert nagyon bele fog fáradni, és lehet valamilyen káros hatása is a megerőltetésnek. Lemondása után egy újabb olyan tagtársunkkal egyeztetünk, aki már szintén főzött bográcsozás alkalmából. Ő is elvállalta, és mondta, hogy át kell gondolnia, hogy milyen ételt készítsen. Eltelt egy hét, amikor kiderült, hogy valahova utaznia kell a családtagjaival, így ő is lemondta.

Néhány nap elmúlása után eszembe jutott egy fiatalember, akitől hallottam, hogy ott-hon többször főzött már bográcspan. Fel is vettük a kapcsolatot, és kiderült, hogy általában paprikás krumplit szokott készíteni.

Ennek terjesztése sem adott jó hírt a készülő résztvevőknek. Többen mondták, hogy ez nem jó étel, mert nincs benne hús. Kiderült, hogy a fiatal főző – Ruzsa Bence – szokott beletenni kolbászt és többféle zöldséget meg fűszert is. Így a bográcsozás előtti napon megvásároltuk a szükséges alapanyagokat.

A rendezvényünkre megérkezve, a szokásos vácszentlászlói vadászházba, a helyiség tulajdonosának vezetőjével találkoztunk. Kiderült, hogy a szabadtéri asztalok és padok, székek már tönkrementek. Szerencsére az épületben

volt elegendő szükséges tárgy, így ki lettek hordva az udvaron lévő fák alatti árnyékba.

Az étel előkészítésében többen segítettek a zöldségpucolásban, a kolbász karikára vágásában, a tűzrakásban és minden egyéb szükséges teendőben. Néhányan pedig üldögéltek az asztalok mellett és beszélgetés közben fogasztgatták a hozott pogácsákat és italokat.

Az ételkészítés 10 óra előtt kezdődött, de mire megfőtt, már délután 1 óra közelében voltunk. A nagy adag lassan főtt meg. Többször kellett kevergetni. De az ebéd mindenkinek ízlott. Volt, aki még később is evett belőle. Amikor a maradék étel szétosztása megkezdődött, mindenki – akinek jutott – szívesen vitt haza magának.

Az ebéd után előkerültek a hozott sütemények, amelyek szintén ízlettek a résztvevőknek. Később, a délután folyamán kvízt fejtegethettünk. A legtöbb helyes válasszal rendelkező három személy csokoládékat nyert.

Amikor az időjárás változott egy kicsit, azaz

nem volt már annyira meleg, akkor néhányan elmentünk megnézni az ottani mesterséges tavat. Szokás szerint egy ösvényen is átmentünk, de kiderült, hogy az utóbbi időben kevesen jártak erre, mert benőtték a gazok. Útközben volt néhány cseresznyefa, melyeken idén bőségesen termett gyümölcs, így aztán eszegezhettünk is belőlük.

Akik ott maradtak az asztalok körül, hosszasan vitatkoztak politikai kérdésekről, mivel két hónappal azelőtt volt az országos parlamenti választás.

Este 6 és 7 óra között szalonnasütésre is sor került, amit Hajdu Ferenc csinált, de többen is részt vettek benne.

Amikor eldöntöttük, hogy hazamegyünk, be kellett hordani az épületbe az asztalokat és a székeket, el kellett mosogatni az edényeket, fel kellett mosni a helyiségeket. Mivel mindenki részt vett ebben, hamar végeztünk.

Este 8 óra után értünk haza.

KIKE

Örökségseta

Gyorsan változó világunkban egyre újabb és újabb kihívásokkal kell szembenéznünk, amelyek veszélyeztetik közös örökségünket: a „már megszokott” anyagi és szerkezeti erőziót felgyorsítja az egyre gyakoribb szélsőséges időjárás és a klímaváltozás, az életmód gyors változásával elhagyottá válnak a régi életmódot szolgáló vagy reprezentáló épületek, elnéptelenednek települések, településrészek, kultúrák merülnek a feledés homályába, szakmák halnak ki, technológiák avulása gyorsul és még hosszan sorolhatnánk a műemlékek pusztulásának okait.

A Kulturális Örökség Napjainak legfontosabb eszköze a megnyitás és bemutatás, az érdeklődés felkeltése a ránk bízott épített és természeti örökség iránt olyan önkéntesek segítségével, akik nemcsak ismerik az épületek történetét és szépségeit, de fontosnak is tartják annak megőrzését! Mert minden épület (legyen az hatalmas vagy kicsi) és történeti kert egy-egy történetet mesél el azokról az emberekről, akik felépítették, használták, majd továbbadták nemzedékeken át. A Kulturális Örökség Napjai – az Európai Örökségnapok magyarországi eseménysorozataként – egyedülálló lehetőséget kínál arra, hogy értékes és sokszínű örökségünket láthatóbbá tegyük, ösztönözve ezzel hosszútávú megőrzésüket, hogy gyermekeink és unokáink is gazdag és az identitásukat támogató, őket inspiráló örökséget láthassanak.

Az örökségsetánkat szeptember 20-án, vasárnap délután fogjuk tartani. Délután 3 órakor találkozunk a Zsófiáliget HÉV-megállóban, és innen foguk elsetálni a Sójátszó és Sószoza nevű épülethez, ahol az ott dolgozó személyek bemutatják a gyerekekkel és felnőttekkel folytatott tevékenységüket.

IKKE

Közösségi szolgálat

A középiskolásoknak az érettségijhez feltételül szabták 50 órányi közösségi szolgálat teljesítését. Sok diáknak gondot okoz olyan helyet találni, ahol ezt meg tudja valósítani. A Kistarcsai Kulturális Egyesület rendelkezik az erre a célra szolgáló befogadó jogosultsággal, és több középiskolával van már ezirányú szerződésünk.

Az általunk ajánlott tevékenységek egész sorából lehet választani. A leggyakoribbak és rendszerek közé tartozik a szórólapozás, gépelés, borítékolás, teremrendezés, teremfelügyelet, de más alkalmi elfoglaltságok is előfordulnak.

Jó néhány fiatal gyűjti nálunk a szükséges óraszámot, és a jövőben is szívesen látunk újabb jelentkezőket.

Simándy-est

Simándy József emlékére fogunk rendezni egy műsort.

Ő 110 évvel ezelőtt született itt Kistarcsán, és mi 20 évvel ezelőtt állítottunk emlékére egy egészalakos Bánk bán szobrot.

Egyesületünk minden évben rendez – Simándy emlékére – egy KIKE Kulturális Hetet, mely a katolikus templomban lévő emléktáblája hétfői koszorúzásával kezdődik – amit egyházi jellegű darabok előadása követ –, a programunk pedig a szobra koszorúzási ünnepségével végződik vasárnap. Idén – az említett napokon kívül – szeptember 15-én, kedden este 7 órakor rendezzük a Simándy-estet a Csigaházban.

Én sok, Simándy által énekelt dalt hallgattam meg, és a nekem tetszőkből csináltam egy listát, amit csatoltam is a felkért énekeseknek.

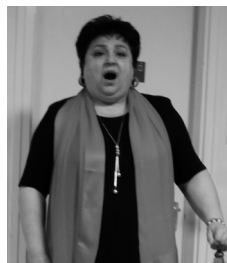
Ezekből a dalokból lehet választani olyat, amit szívesen elénekel valaki.

Simándy tenor volt, de vannak olyan dalok is, amelyek nem kizárólag tenorénekeseknek alkalmasak, mivel operarészleteken kívül énekelt operettekből kiválasztott dalokat, meg magyar dalokat is.

Az eddig felkért énekesek: Dolhai Attila, Klementin Kata, Laczó András, Ladjánszki László, Ladjánszki László ifj., Miller Lajos, Molnár Zsolt, Pánti Anna, Szerekován János, Újvári Gergely. A hölgyek nem Simándy-dalt szeretnének énekelni, hanem olyanokban részt venni, amelyek duettek voltak, és a férfiéneket Simándy énekelte.

Mindegyik szereplő legalább egy dalt fog énekelni, de jobb, ha mindenki választ kettőt-hármat, mert bizonyára lesznek olyanok, akik színházi szereplésük kötelezettsége miatt nem tudnak majd részt venni.

A képeken olyan énekesek láthatók, akik nem kistarcsaiak, de szeretnének részt venni a Simándy-est című műsorban.

Kereszti Ferenc

Felhívás régiségek gyűjtésére

A XXVIII. Kistarcsai Napok kiállításai alkalmával számos beszélgetésre nyílt lehetőségünk a látogatókkal, amelyeken rendre előtérbe került a felismerés: odahaza egy dossziében, székényfiókban, esetleg a padláson megbújva őrződnek régi családi dokumentumok, emléktárgyak – minden, ami egy-egy életút során összegyűlt. A KIKE fontos feladatának tekintik ezek gyűjtését, archiválását és közzétételét abban a reményben, hogy közös múltunk mozaikja minél részletesebben ismert lehessen a jövő generációk számára. Jelenleg két projektünk zajlik aktívan egymás mellett: a kistarcsai I. és II. világháborús hősök, valamint a helybeli iparosok és kereskedők adattárának elkészítése. Kérjük tehát mindazokat, akik hozzátartozóik után őriznek (nem csak kistarcsai eredetű!) hagyatéanyagot, keressék helytörténeti kutatónkat, Ruzsa Bencét (ruzsa.bence@ppk.elte.hu) vagy elnökünket, Kereszti Ferencet (kike@kike.hu; 0630/349-0300). Vállaljuk, hogy személyesen felkeressük a jelentkezőket, és átvesszük gyűjteményünk számára a felajánlott hagyatékot. Ha nem szeretnének megválni a féltve őrzött dokumentumoktól, akkor csupán a digitalizálás idejére kérjük azokat kölcsön, és a lehető leg-rövidebb időn belül vissza is juttatjuk a tulajdonosnak. Köszönjük segítségüket!

Kistarcsai Kulturális Egyesület

A KIKE Kulturális Hét programjai 2026-ban

Szeptember 14., hétfő – katolikus templom

19.00 A Simándy-emléktábla koszorúzása

19.15 Egyházzenei est

Közreműködik: Karchesz Péter, Kassai Róbert, Klementin Kata, Ladjánszki László, Ladjánszki László ifj., Liska Veronika, Rapai István ifj., Tomecz Róbert, Várai Dániel, Várai Domonkos, Várai Péter, Várai-Major Zsófia, Vivace kórus.
Összeállította: Tomecz Róbert

Vezeti: Major László

Szeptember 15., kedd – Csigaház

19.00 Simándy-est

A Simándy József által énekelt dalok előadására felkért énekesek: Dolhai Attila, Klementin Kata, Laczó András, Ladjánszki László, Ladjánszki László ifj., Miller Lajos, Molnár Zsolt, Pánti Anna, Szerekován János, Újvári Gergely.
Vezeti: Brancs Ilona.

Szeptember 16., szerda – református templom

19.00 Kamara- és dalest

Közreműködik: Bekes Anna, Erdős Gábor, Hegedűs Gergely, Kaszab Gergő, Keresztes Márk, Klementin Kata, Ladjánszki László, Nagy Eszter, Nagy Nina Natália, Református Gyülekezet zenekara, Suki András, Sztók Nikolett.
Összeállította és vezeti: Hegedűsné Csák Mónika.

Szeptember 17., csütörtök – Alapszolgáltatási Központ

19.00 Fenyő Ervin: Sarkadi Imre, író

Ezt a csodálatosan író embert kevésbé ismerjük, mert népszerűsítése nem terjedt el az országban. Újságot írt, novellákat, színdarabokat. Kossuth-díjas volt, háromszor kapott József Attila-díjat. Egyik novellájából készült a Körhinta című film. Egy másik novel-

lája lett a Dúvad című film alapja. Az Elveszett paradicsom című drámáját is megfilmesítették. 1961. április 12-én – amikor Gagarin elsőként repült körbe a Földet – őt kérdezték a Déli krónikában, hogy mit szól ehhez a nagyszerű hírhez. Azon a napon – 40 évesen – lezuhant az 5. emeletről és elhunyt.

Szeptember 19., szombat – Simándy tér

10.00-14.00 Görhönysütő verseny

10.00-14.00 Pántlika Nemzetiségi Folklor-találkozó

14.15-15.00 Eredményhirdetés

15.00-19.00 Zenei programok

Szeptember 20., vasárnap

15.00 Örökségseta

Abban az épületben teszünk látogatást, ahol sójátékos és sószoba is működik. A sókezelés gyerekeknek is – akár egyéves kortól – alkalmas. A levegőben lévő só – amelyet egy erre a célra készült generátorral lehet kifújni – bevétele gyógyítja a felső légúti betegségben szenvedő embereket. Háromszori részvétel után elmúlik a nátha, a köhögés. Az asztma is gyógyítható

17.00 A Simándy-szobor koszorúzása

Az ünnepi beszédet Simándi Péter, a nagy művész fia tartja.

Közreműködik: Lukács Ilona Cecília, Kozma Veronika Kozma-Simándi Gergely, Simándi Péter. Hangfelvételtől Simándy József.

A szombaton megrendezésre kerülő Görhönysztívalón a KIKE szervezi a kézműves foglalkozásokat és a nyelési lehetőséget biztosító játékokat, illetve görhönysztívalót. Ezek lebonyolítását is önkéntes munkával végezzük, amihez örömmel fogadunk segítséget. Aki szívesen csatlakozik, jelentkezzen legkésőbb azon hét hétfőjéig.

Karácsonyi Köntösben Kistarcsa

Az utóbbi években már az adventi időszakban egyre többen igyekeznek ünnepi hangulatúvá varázsolni környezetüket. Emitt egy kis betlehem bújik meg, ott pedig feldíszítve várja az üdvözlőlapokat a postaláda, az ajtókat kopogtató-koszorúk díszítik. A várva várt szentestére pedig, aki csak teheti, egész környezetét karácsonyi köntösbe öltözteti: fényfüzérek kerülnek az ablakokra, az erkélyek korlátjaira, de leginkább a kertben álló örökzöldekre. Örömkre szolgál, hogy Kistarcsa közterületének karácsonyi díszítése is egyre bővül.

Városunkban különösen szép és gazdagon díszített házakat lehet látni ilyenkor. Ez adta az ötletet, hogy felhívjuk a figyelmet erre a gyakorlatra és bátorítsuk a kistarcsaiakat arra, hogy még hangulatosabbá tegyék környezetüket. A cél érdekében meghirdetjük a „**Karácsonyi Köntösben Kistarcsa**” című pályázatot.

Pályázni három kategóriában lehet:

1. Családi ház
2. Házcsoport, utcarészlet (több, egymás közelében álló épület)
3. Ablakok, bejáratok (lakótelepi, lakóparki lakások pályázhatnak ebben a kategóriában, a pályázathoz mellékeljenek egy vázlatot az épületről, amelyen a pályázati rész be van jelölve)

Minden kategóriában egy díjat adunk ki. A nyertes családi ház tulajdonosa kap 15 ezer forintot és ajándékot. A másik két kategória nyertesei is kapnak ajándékot.

Az értékelők december 26. és 30. között – nappal és sötétedés után is – tekintik meg a pályázatban jelzett dekorációkat.

A pályázatot a Karácsonyi adatlap – mely letölthető a www.kike.hu honlapon található Dokumentumok oldalról – című űrlap kitöltésével lehet beküldeni! Ezt a dokumentumot nem kötelező használni.

Akinek van kedve, írhat a karácsonyi díszítéshez kötődő élményeiről, érzéseiről is.

A jelentkezéseket **december 26-án** este 7-ig juttassák el a címek egyikére:

1. Kistarcsai Kulturális Egyesület, 2143 Kistarcsa, Bercsényi u. 18.,

2. Kistarcsai Kulturális Egyesület, kike@kike.hu

Az eredményhirdetésre és díjátadásra 2027. január 24-én, a Kistarcsai Kiscsillagok című műsoros esten kerül sor a Csigaházban.

A pályázat kiírása a www.kike.hu honlapon is olvasható lesz.

Információ kérhető a 28/470-926-os telefonszámon és a kike@kike.hu e-mail címen (Kereszti Ferenc).

Kistarcsai Kulturális Egyesület

IMPRESSZUM

HÍRVERÉS

**A Kistarcsai Kulturális Egyesület
tájékoztató lapja**

Megjelenik 5000 példányban

Felelős szerkesztő: Kereszti Ferenc

Nyomdai előkészítés: GrafiShark

Nyomda: Edit Nyomda

Kiadja: a Kistarcsai Kulturális Egyesület

Telefon/fax: 28/470-926

E-mail: kike@kike.hu

Honlap: www.kike.hu

DEÁKTANYA

2026. szeptember 3.

Fábián István: Fotók az égről

Az éjszakai ég sok titkot rejt, amit csak távcsővel lehet megfigyelni. Még több csoda jelenik meg az asztrofotókon, amelyek akár több éjszakán át tartó fotózás eredményeként jelennek meg. Az előadó által készített ilyen képek kerülnek bemutatásra az előadás alkalmával.

2026. szeptember 10.

Zeller István és Zellerné Tárnok Adrienn: Bokszolók képzése

Felépülési mód a bokszolási képzésre. Az oktatás kezdetének időpontja. Kikkel dolgoznak együtt az oktatók, és mit tudnak átadni a jövő generációhoz tartozó fiatal résztvevőknek? Kiket neveltek már ki, és milyen eredményeket értek el a tanítványaik?

2026. szeptember 17.

Fenyő Ervin: Sarkadi Imre – kevésbé ismert, csodálatos író

Újságot írt, novellákat, színdarabokat. Kosuth-díjas volt, háromszor kapott József Attila-díjat. Egyik novellájából készült a Körhinta című film. Egy másik novellája lett a Dúvad című film alapja. Az Elveszett paradicsom című drámáját is megfilmesítették. 40 évesen lezuhant az 5. emeletről és elhunyt.

2026. szeptember 24.

Kovács Áron: A mi történetünk

A Biblia történeteit egymástól függetlenül ismerjük, holott az egész világunkat, az emberiséget és a mi személyes sorsunkat is magában foglalja. Az előadás összefüggést tár elénk, a teremtés, a bűneset, a megváltás és az újjáteremtés sorsfordító állomásain. Meghatározza a világ működését és saját létezésünket.

2026. október 1.

Berki Csilla: Roma emberek másokhoz való kapcsolódása

Az Uccu Roma Informális Oktatási Alapítvány célja a roma és nem roma embereket közelebb hozni egymáshoz. A roma tagok tartanak városi sétákat. A közösségekkel szóba kerül a romák történelme, kultúrája és a mai társadalom.

2026. október 8.

Posta Tibor: Utazás szigeteken

Utazásaim során a szigeteken megállt az idő. Időutazáson vettem részt Madagaszkár ősi tájain. Nemcsak a növényzet érdekes, de az állatok is. Kubában lassú a fejlődés. Ha az ember odautazik, retró világban érezheti magát.

2026. október 15.

Ladjánszki László ifj.: Felhős ég a felkelő nap helyett

Magyarország és Japán – a két ország közti különbség. Mi a különbség a japán és a magyar emberek között? A kulturális örökségvédelem japán módra. Modern kulturális kapcsolataink a mostani körülmények között.

2026. október 22.

Jakabné Lovas Ágnes: A víz, amit a tested kér
Vízivás és a test egyensúlya a kínai gyógyászat szemével. Nem mindegy, mit, mikor és hogyan iszunk. Hogyan befolyásolja a víz-/folyadékfogyasztás szervezetünk állapotát, és hogyan tudunk egyszerűen javítani rajta.

2026. október 29.

Gubik Ági: Színészi tevékenységek

A Szlovákiában felnőtt színésznő szlovák és magyar nyelvű darabokban is játszik. Mivel Magyarországon él, többnyire magyar nyelvű előadásokban, filmekben szerepel. Vándorszínházakban és szabadteríken is fellép.

Deáktanya előadásait az Alapszolgáltatási Központ (Batthyány u. 2/A.) termében tartjuk.

Az előadások csütörtökönként este 7 órakor kezdődnek, időtartamuk kb. 1 óra, de a kérdések megválaszolásával és a hozzászólásokkal 9-ig is eltarthatnak.

A Deáktanya ismeretterjesztő előadásai nyitottak, azokat térítésmentesen látogathatja bárki.

Ezen alkalmakon és a KIKE más rendezvényein lehet belépni az egyesületbe.

Kistarcsai Kulturális Egyesület